

Раде Шупић

АЛЕЈА ВЕЛИКАНА

АЛХЕМИЈА СИТНИЧАРНИЦЕ

Чарлсу Симићу

Отворио си кутије

у њих ставио предмете

са тобом је твој брат по висини
задатка

Он ће као што обичаји
налажу
бити доследан себи

у крађи малих
ствари

а када се гране тела одену
у пепео

преправљаће стихове
кришом
и из ковчега

СМРТ СЕ ПОЈАВИЛА

Када сам распродао
све књиге
професора филозофије

Смрт се појавила
када сам први пут видео књигу
Милована Витезовића
на бувљаку

Смрт се појавила
када ме је онај Адам Пуслојић
похвалио

Смрт се појавила
и када сам Чарлсу Симићу посветио
песму

реците ми
да ли и даље смем

да читам живе
писце

ЧИТАЛАЦ

Заиграо се у мојој глави
преводи ме
са овог језика на други

понавља мој глас
који сам оставио у књизи

дозива ме
као што се дозивају
писци

тражи ме на небу
а ја под земљом

из чудног разлога
жели да се вратим

Међутим
мени је и овде сасвим добро

у другом кругу
пакла

НЕКО

Неко је залепио нечију
трепавицу
на првој страни књиге

Неко се пробудио на туђем
пристаништу
и ту се зауставио у времену

Неко се угасио у новембру
да би постао
тумач светлости

Неко је подигао све храмове
а ништа
о храмовима није знао

Тај неко
познанику је препричао ову песму
и осакатио је лошим памћењем

осакатио кажем
али песма наставља да
живи

АЛЕЈА ВЕЛИКАНА

На гробу мртваг песника
окупили се људи који пишу

н а п о љ е

Један наслоњен на споменик
декламује

док плоча не попуца
од песама

н а п о љ е

Други фотографише
и дели

па шта би друго
и радио

Трећи се открива
из зазиданог бескраја

напоље

докле ћу викати
напоље

НЕ ДАМ ЗЕМЉУ

Прво ћемо обрађивати себе
да би нас обрађивали други

Онда ће нас обрађивати земља
која има
шта да каже

Затим ће нас обрађивати професори

и свако ће имати своје
тумачење

Потом ће нас опет обрађивати земља
док се у гробу не окренемо

када се коначно окренемо
ту земљу нећемо
дати

ИЗЛАЗАК

Изашао сам на ваздух
сунца нема

изашао сам на врх планине
ваздуха нема

изашао сам у двориште своје
пса није било

изашао сам у цркву
бога није било

изашао сам из себе

и свега је било